

# ПРОТОКОЛ

№ 141

гр. Пазарджик, 13.03.2024 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК** в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Кристина Л. Пунтева  
Съдебни ЛИЛЯНА К. ДОНЧЕВА  
заседатели: ВАЛЕНТИН Й. КРЪСТЕВ

при участието на секретаря Нели Ив. Въгларова  
и прокурора С. Г. Я.

Сложи за разглеждане докладваното от Кристина Л. Пунтева Наказателно дело от общ характер № 20235200200849 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

Подсъдимият **В. Г. К.** се явява лично и с адв. Т. Т. - редовно упълномощен отпреди.

За Окръжна прокуратура – Пазарджик се явява прокурор С. Я..

**ПРОКУРОР:** Да се даде ход на делото.

**АДВ. Т.:** Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

**ОПРЕДЕЛИ:**

**ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО**

**ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:**

**ПРОКУРОР:** Уважаеми съдии, поддържам обвинението срещу подс. В. К.. Изслушахме свидетелите Б., Л., А., Д., К., както и вещото лице Б. по химическата експертиза. Приложени са, както писмени доказателства: протоколи за оглед, за доброволно предаване, така и веществени доказателства.

Смятам, че фактите, както са отразени в обвинителния акт, са налице.

Установено е и също така от приложените към делото веществени доказателствени средства – справки, класифицирани материали, че подс. К. е бил обект на проверки и проучвания от органите на полицията в един по-преден период на извършване на деянието – поне в период от година-година и половина преди това, тъй като полицията е разполагала със сведения, че той се занимава с наркотици и разпространение на наркотици, и това е видно от самите приложени справки към делото.

Също така и в самите разпити на свидетелите от полицията – Б. и Л., и те потвърдиха тези обстоятелства – че са запознати с личността на К., и че той е бил обект на предварителни проучвания.

Имали са информация и по отношение на свид. П. А., че той пък употребява наркотици и се снабдява от подс. К. с наркотици. Поради това те на 09.12.2022 г., след като са имали информация за свид. А., че ще си закупи наркотик от подсъдимия, са осъществили едно проследяване на самия свид. А., след проследяването, като са спрели неговия лек автомобил в гр. В., близо до бензиностанция „Г.“ и са поканили свид. А. да излезе от автомобила, са установили, че самият свидетел държи наркотични вещества в себе си, а именно: 2 полиетиленови топчета с наркотик кокаин. Той ги е предал доброволно и затова е образувано друго Досъдебно производство № 637/2022 г. на РУ - МВР – В. и Вх. № 7108/2022 г. на РП – Пазарджик, ТО – В., като тези две топчета са изследвани, както с полеви наркотест, така са изследвани и с химическа експертиза на вещото лице Б. и в Протокол № 410/2022 г. вещото лице е отразил, че се касае за високорисковото наркотично вещество **кокаин**.

Свидетелят П. А. и в съдебно заседание, както и в досъдебното производство, чиито показания бяха прочетени и пред разследващ орган, и пред съдия, потвърждава и преди казаното от него, и в съдебно заседание той потвърди, че тези две полиетиленови топчета под формата на завита с полиетилен под формата на бонбон, той ги е закупил от подс. В. К. пред дома му на същата дата 09.12.2022 г., в следобедните часове около 15:20 часа. За това той е дал за всяко от тях по 50 лева, т.е. общо 100 лева и самият свидетел е представил по настоящото дело една разпечатка от неговия телефон, която разпечатка показва, че на 09.12.2022 г. той има прозвъняване на телефона на подс. К. и потвърди в съдебно заседание, че тази разпечатка е

свалена именно от неговия телефон.

Приложено е и досъдебното производство, което е образувано по отношение на него в РП – Пазарджик, в което е приложен и Протокол за доброволно предаване на тези две топчета с наркотика **кокаин**.

Именно от неговите показания основно смятам, че се доказва първото деяние на подс. К. за разпространението чрез продажба на тези две топчета с високорисково вещество кокаин на свид. А. пред дома на К. в гр. В.. Самият свидетел обясни в протоколите за разпит, които четохме, където добре той обяснява, как се е обадил по платформата „Телеграм“ на К.; как са се уговорили; как е закупил това наркотично вещество срещу сумата от 100 лева, като за ползването на платформата „Телеграм“ той обясни, че са я ползвали, тъй като по-трудно се проследява и подслушва по интернет.

По отношение на второто деяние, отново са разпитите на свидетелите Л. и Б., както и същевременно разпита на свид. П. А.. След като те вече са разговаряли с него в полицията, А. - по собствено негово предложение - е решил да окаже съдействие на полицията. Самият той каза, че не е имало давление върху него и доброволно се е обадил на К., за да си уговори втора среща с него, за да си закупи отново наркотик.

Вече при тази среща свидетелите Б. и Л., както и други служители от полицията, са направили разстановка пред дома на К.: очаквали са го в уговорения час – 18 ч., както го е уговорил свид. А., и именно в уговорения час – около 18 ч. свид. А. е пристигнал със собствения си лек автомобил „Пежо Партнер“ пред дома на К.. Там вече К. е бил излезнал навънка и е очаквал свидетеля.

В един момент, когато вече се приближил към свид. П. А., служители от полицията изскочили и са го заловили, но в този момент К. е замахнал с ръка и изхвърлил от себе си трето топче, което държал в себе си. За това свидетелства свид. П. А., който казва, че е видял К. да замахва с ръка (това го потвърди в съдебно заседание). В тази насока са и показанията на двамата служители от полицията. Те също казват, че са видели К. да замахва в определена посока към един спрял автомобил „Ауди“ и вече след залавянето на К., при осветяване на мястото, а и след запазване на мястото и извършването на оглед, там е намерено и третото полиетиленово топче, което след полеви наркотест, е реагирало също на високорисковото наркотично

вещество **кокаин**.

То е описано, иззето е с протокол за оглед от 09.12.2022 г. В протокола е записано, че полиетиленовото топче е сложено в друг полиетиленов плик. На същото е направено и оглед на вещественно доказателство. Това топче, сложено в полиетиленов плик, е огледано от разследващия орган. Описано е, че се изважда от полиетиленовия плик и след това се премерва.

В първия момент, когато то е премерено - по време на първичния оглед на местопроизшествието – то е премерено, както е записано и в протокола за оглед, не само както то е като топче полиетилен, но то е премерено и сложено и в полиетиленово пликче от органите на полицията. Там тежестта му е 0,6 грама бруто. При огледния протокол то е извадено от полиетиленовото пликчето (това е записано в огледния протокол), премерено е с полиетилена си самото топче е тежало 0,40 грама, а най-накрая, когато вече е било дадено за химическа експертиза, вещото лице Б. е измерил нетното му тегло, което е 0,34 грама – вече без тези 2 опаковки.

Поради това се виждат тези различни цифри в протокола за оглед за оглед на местопроизшествие, в протокола за оглед на вещественно доказателство и вече протокола за химическата експертиза. А вещото лице Б. е изготвил и допълнителна химическа експертиза, която е озаглавена „Химическа експертиза по писмени доказателства“ с номерация 1046/2022 г., като в нея той потвърждава това, което е отразил в предишния протокол за оглед № 410/2022 г. по другото досъдебно производство, т.е. той потвърждава заключението си, което е дал за първите две полиетиленови топчета с наркотик **кокаин** – че това действително е високорисковото наркотично вещество **кокаин** в тези две топчета със съответен техен грамаж. Техният грамаж е 0,68 грама – общо нетно тегло, но отделно, като се раздели на две, то дава 0,34 грама, така че в трите топчета, както в първия случай, когато са продадени на свид. П. А., така и във втория случай, когато К. е изхвърли третото топче, нетното вещество се движи в грамаж 0,34 грама.

Самият активен компонент също е близък - между първите две топчета и третото топче. Първите две топчета - 0,52 тегловни единици, докато в третото топче е 0,56 тегловни единици.

Вещото лице потвърждава, че се касае за едно и също наркотично

вещество - кокаин.

При разпитите на свидетелите им бяха предявени протоколите за оглед на вещественно доказателство на лист 22 от досъдебното производство по настоящото дело, както и протоколите на фотоалбумите в предишното друго досъдебно производство с номерация 637/2022 г. на РУ – МВР – В..

Свидетелят А. потвърди, че това е топчето, което е виждал след като подсъдимият В. К. го е изхвърлил пред дома си зад лекия автомобил „Ауди“.

Бяха разпитани поемните лица М. Е. и свид. Д.. На тях също им бяха предявени протоколите за оглед на местопроизшествие и за оглед на вещественно доказателство по настоящото дело, както и протокол за оглед от предишното досъдебно производство, и те потвърдиха, че става дума за едни и същи по вид и размер полиетиленови топчета, които са отреагирали на полеви наркототест на наркотика кокаин.

Самите поемни лица също казват, че са присъствали по време на всичките процесуално-следствени действия - както при огледите, така и по време на претърсването в дома на К., макар че при претърсването на дома на К. не са открити други забранени от закона високорискови наркотични вещества.

Разпитани са още двама свидетели – Д. и К.. Отначало техните показания коментирах общо, но след като им бяха прочетени протоколите от разпитите в досъдебното производство, ги потвърдиха. Потвърдиха и подписите си, като в показанията си те обясниха, че са закупували наркотици от К., познавали са го, имали са връзка с него. В подкрепа на техните показания са приложени разпечатки от телефонни връзки от мобилен телефон, който е ползвал К. със завършване на номерация 599 в края на номера и още един мобилен телефонен номер със завършваше на номерацията 899 в края, като при аналитичните справки, които са приложени по делото, в тях се вижда, че е имало осъществени контакти от телефоните, както на свид. Д., така и на свид. К., спрямо телефоните номера, завършващи на 599 и 889, които са от един телефонен апарат с два имея, който телефонен апарат е бил предмет на обиск, извършен на 09.12.2022 г., когато К. е бил задържан от органите на полицията след втория случай пред дома му. Телефонът е вписан в протокол за обиск на лице. Протоколът е на основание чл. 80, ал. 1 от ЗМВР, тъй като К. е бил задържан със Заповед за задържане от органите на

полицията за 24 часа. По този ред е извършен този обиск на К.. У него са намерени 3 бр. банкноти по 50 лева, което потвърждава и показанията на А., че той е закупил с 2 банкноти от по 50 лева 2 от топчетата с наркотик в следобедния час на 09.12.2022 г.

Аз смятам, че на базата на тези показания и приложените протоколи, и другото досъдебно производство с номерация 637/2022 г. на РУ – МВР – В., се доказва именно, че подс. К. първо е разпространявал високорисковото наркотично вещество кокаин на 09.12.2022 г., като е продал на свид. П. А. 2 топчета от този наркотик, и също така в същия ден, в по-късен час – около 18 ч. в трето топче той е държал същия този наркотик, с цел да го разпространи и да и да го продаде пак на свид. А., но по независещи от него причини, които обясних, той не е успял да го продаде и е стигнал само до момент на държане, като го е изхвърлил от себе си.

Затова ще Ви моля, да постановите осъдителна присъда по повдигнатото обвинение. Касае са за високорисково наркотично вещество, като неговото, както разпространение, така и държане, е забранено от закона. Подсъдимият не е имал разрешително да държи или пък да разпространява това високорисково наркотично вещество. То е забранено от закона, защото е с висок риск за общественото здраве.

Причината за извършеното деяние считам, че се корени в това, че самият подсъдим е имал стремежа да се обогатява по един неправомерен начин чрез продажбата на това забранено високорисково наркотично вещество.

Смятам, че е налице хипотезата на чл. 354а, ал. 1, предл. 4 и 5, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, тъй като самото деяние се явява при продължавана престъпна дейност.

Ще Ви моля да постановите осъдителна присъда.

Приложени са характеристични справки за К.. В досъдебното производство имаме характеристична справка от полицията, която не дава добри характеристични сведения за него. Приложени са и сведения от негови съседни в частното наказателно производство по първото дело за постановяване на мярката за неотклонение "задържане под стража". Там съседите дават положителни отзиви за него. Същият не е съден към този

момент, но с оглед високата степен на обществена опасност на това престъпление, размера на наказанието, което се предвижда за него – между 2 и 8 години "лишаване от свобода" и съответно и „глоба“, както и доказателствата, че самият подс. К. е бил обект на проверки и проучвания в продължение на година – година и половина до самото деяние, а и доказателства, че той го е извършил самото деяние, аз смятам, че в случая би следвало да бъде постановена една осъдителна присъда, като предложението ми е да бъде ефективна тази присъда със съответно налагане на наказанието „лишаване от свобода“ и съответно наказанието „глоба“, което се предвижда в чл. 354а, ал. 1 от НК.

В тази насока ще моля да постановите присъдата си.

**АДВ. Т.:** Уважаема г-жо Председател, уважаеми съдебни заседатели, г-н прокурор, не съм съгласен и възразявам срещу така повдигнатото обвинение срещу В. К., като считам, че в хода на съдебното следствие са събрани множество доказателства, които по неопровержим начин установяват невинността на В. К.. Това е видно от свидетелските показания на полицейските служители, на свид. К., А., Д., съответно и от приложените протоколи и експертизи на телефон и наркотични вещества.

На първо място ще се спра, че самото досъдебното производство е водено при грубо погазване на НПК, неспазване правата на защита на обвиняемия и по този начин е опорочена цялата прокурорска преписка и досъдебното производство. Подробно ще запозная съдебния състав.

На първо място - в декларация от 09.12.2022 г., подписана в 18:00 часа от В. Г. К., в първа точка той е заявил: *„Желая адвокатска защита по мой избор и за моя сметка“*. В нарушение на закона полицейските служители не са му дали възможност да ми се обади (аз съм му адвокат по доста друго граждански дела), а съпругата му ми няма телефона и по този начин той не е могъл да ми съобщи за това нещо – неговият телефон е бил отнет.

От там е и второто нарушение. Извикан е служебен защитник, който е назначен в нарушение на Закона за правната помощ и Закона за адвокатурата. Какво се случва? Разследващият полицай В.Д. вика свой познат - адв. Д., без да е поискал с писмо от Адвокатска колегия (АК) - Пазарджик оказване на правна помощ; без да е получил Уведомително писмо от АК за определяне на служебен защитник. А това Уведомително писмо е задължителен атрибут и

единствено на негово основание разследващият орган може да назначи служебен защитник.

При явяването на адв. Д. в полицейско управление –В., той заявява на подсъдимия, че е дошъл да свърши работа на полицията и ще я свърши. Подсъдимият казва, че не желае служебен защитник, иска да си упълномощи такъв, цитира моето име, на което колегата не реагира по никакъв начин, съответно и разследващият полицаи не реагира по никакъв начин. Те са трима: разследващ полицаи, адвокат, комбинация и обвиняем - сам.

Практиката налага, че когато обвиняемият се откаже от първия назначен служебен защитник (той има право да го пави това – той не е длъжен да му има доверие), разследващият орган е длъжен да му назначи друг служебен защитник, ако той няма пари и средства да упълномощи такъв, но това не се е случило. Оттам нататък това опорочава оттук нататък всички процесуално-следствени действия и ще ги аргументирам последователно.

На второ място - връчено му е постановление за привличане на обвиняем, подписано единствено само от адв. Д., в което отдолу има написано: „*Обвиняемият отказва да подпише протокола за привличане*“. И аз бих отказал. Моля да погледнете протокола на 22 страница от досъдебното производство, горе вдясно: „...*докладвано по реда на чл. 219, ал. 1 от НПК*“. Прокурор – няма подпис, няма печат, няма дата. Тоест повдигнато е обвинение, което не е докладвано на прокуратурата по реда на чл. 219 от НПК – това е грубо процесуално нарушение, което фактически променя неговия статут и участието му в цялото досъдебно производство.

Също такова постановление беше връчено в мое присъствие през май месец – на 11.05. (страница не мога да кажа коя е, понеже нямам при мен оригинала). Ето, това е оригинала с моя подпис, подписа на обвиняемия – горе също не е заверено, не докладвано на наблюдаващия прокурор по реда на чл. 219, няма дата, няма подпис, няма печат.

Направих забележка на разследващия полицаи, че това е нередовно постановление за привличане, а той ми каза: „Ние тук – във В. – работим така“. Предполагам, има В. НПК, което те работят по него.

За мен това са част от грубите процесуални нарушения, допуснати в досъдебното производство - без законно повдигнато обвинение; без законно



назначен адвокат. Съответно това прави незаконно определянето на мярката „задържане“, определянето на паричните гаранции и т.н.

Оттам нататък порочна практика продължава. На 19.04.2023 г. аз получавам писмо от Окръжна прокуратура – Пазарджик, че по прокурорската преписка и по досъдебното производство няма адвокатско пълномощно на адв. Т. И. Т.. Също такава пълномощно впоследствие се открива на стр. 17 - от 10.12.2022 г., впоследствие и на стр. 146 - от 12.12.2022 г. - и двете подписани от подсъдимия с даване на правомощия да го защитавам пред органите на досъдебното производство, да го представлявам пред РУ на МВР – В., пред Окръжен съд, Апелативен съд и навсякъде, където е необходимо във връзка с цитираното досъдебно производство.

Оттам нататък следват още порочни действия. Поискано е принудително извършване на полицейска регистрация на лице – стр. 59 от досъдебното производство. Зачитам 8-ми ред отдолу нагоре: *„Тъй като Р.Ж.К. декларира отказ от полицейска регистрация с Декларация– Приложение 6, следва действията по регистрацията да бъдат извършени принудително“*. Не зная кой е Р.Ж. и как той декларира отказ, за да му бъде извършена полицейска регистрация. Оттам нататък следва нещо, от което аз съм шокиран. Окръжен съд - гр. Пазарджик одобрява такава регистрация и то в разрез на закона, в разрез с Наредбата за регистриране, снемане на полицейска регистрация, приета с Постановление на МС № 336/24.10.2014 г., обнародвана в ДВ брой 90 от 31.10.2014 г. и в сила от 17.11.2014 г. Съгласно чл. 11, ал. 2 от тази наредба, ръководителят на структурното звено на МВР определя полицейски орган за извършване на полицейска регистрация на лицето, като видно има отказ от такава регистрацията.

Съдът би трябвало да се произнесе, че това искане е процесуално недопустимо, доколкото не е отправено от компетентен орган съгласно чл. 11, ал. 4 от същата наредба. Мотивираното искане до съответния първоинстанционен съд за издаване на разрешение за принудително извършване на полицейска регистрация следва да бъде отправено от полицейски орган, определен от ръководителя на структурното звено на МВР – аргумент от чл. 11, ал. 2 от същата наредба, като ръководител на съответното структурно звено – Началникът на РУ – МВР – В. - не разполага с правомощия да сезира съда и респ. да инициира производство по чл. 68, ал.

5 от ЗМВР.

Трябва да Ви кажа, че това е наложена практика в Софийския районен, Софийски градски съд и просто тя е константна. Непонятно е за мен, как в Пазарджишки съд се одобрява, нали, отказ на друго лице и на искане за Началника на РУ на МВР за криминална регистрация. Много моля, съдът да се произнесе с крайния акт дори по тази криминална регистрация.

Ще се върна на уведомителното писмо. Тъй като впоследствие разследващият полицай В.Д. е решил, че трябва да направи назначаване на служебния защитник, Адвокатска колегия - В. е издала Уведомително писмо с Изх. № 587 от 19.12.2022 г., т.е. 9 дни след като служебният защитник е извършил процесуалните действия, вече той има издадено Уведомително писмо, на което обаче не е написано долу на коя и на кой час къде трябва да се яви и да извърши процесуално-следствените действия. Тоест, това е постфактум - не може едно писмо, издадено на 19.12, да бъде основание за назначаване на служебния защитник на 10.12. Това е някаква една обърната пирамида в правото по НПК – РПУ - В..

Относно отнемане на внесената гаранция от 5000 лева по време на досъдебното производство, на 20.03.2023 г. полицейски служители са посетили дома на В. - те са две къщи в един двор там – и са попитали за него. Майка му е казала, че не е вкъщи. Жена му се е показала и казала: „*Защо го търсят?*“. Те са казали: „*Да му връчваме документи*“. Поискала да бъдат връчени, а те са й казали: „*Ти нямаш сключен брак, на теб не можем да ги връчим*“ и са отказали да ги връчат.

Връщайки се в полицейското управление, правят справка и виждат, че той е напуснал на 03-ти февруари границите на Република България през Летище – София, и тъй като няма данни в системата, че е пресякъл границата обратно, го обявяват за общодържавно издирване, при условие, че той си е в дома, и въз основа на това пък, нали, му бъде отнемана паричната гаранция от 5000 лева, като прокурорът е преценил, че той се укрива.

На 05.03.2023 г. от Окръжна прокуратура аз получавам на и-мейла съобщение, че гаранцията е отнета. В същото време - на 16.04. пък - от тази прокуратура съм получил съобщение, че няма документи, че аз съм представител и адвокат на обвиняемия. Неясно на какво основание прокуратурата на 05.03. – един месец и 10 дни преди това - ме е уведомила,

нарушавайки закона (след като аз нямам представено пълномощно, тя няма право да ме уведомява за процесуално-следствените действия, които предприема спрямо лицето), но го е извършила. Това е също процесуално нарушение и считам, че е така, защото, ако наистина от РУ на МВР са искали да извършат процесуално-следствени действия с обвиняемия, те би трябвало да бъдат съгласувани и със защитата на обвиняемия. Би трябвало аз също да получа такава призовка, че трябва да се явя, или ако аз нямам пълномощно, служебният защитник би трябвало да е получил такава, но и той не е получил такава.

Считам, че по този начин са нарушени правата му, с цел да бъде отнета паричната гаранция, като в следствие се доказва - той се явява сам – точно с мен в Районното управление на В., където разбираме, че е обявен за издирване съответно, но пък не е издирван никъде. Прибрал се е в България. Да, бил е в чужбина - в Англия. Прибрал се е с автомобил, с ферибот през Гърция. Това, че не е отразено в системата, не е негов проблем. Даже имаме и по-фрапантен случай за осъдени лица като Г., които умрели са пресекли границата вероятно – в България – без да са регистрирани, но това не може да бъде вменявано като вина на обвиняемия.

Ще се спра подробно на всички доказателства. Започвам.

Относно извършените протоколи за оглед на местопроизшествието и протоколи за претърсване и изземване на дома на В. К.. В протокол за оглед на местопроизшествие от дата 09.12. е упоменато по кое досъдебно производство е извършен той, как е намерен полиетиленов плик, къде е намерен. Това се потвърди от поемните лица, които казаха, че им е съобщено, че има намерено такава топче там - до някаква кола. Тук възниква въпроса: Защо няма схема? Защо няма скица на местопроизшествието, за да се види и се установи къде е бил подсъдимият, къде е била колата, къде е топчето. Видяхте ли ме? – топче 4 грама - току що го хвърлих (*адв. Т. прави рязко движение с лявата си ръка, като вдига същата, обръщайки се назад*). Мога да го хвърля пак, да видим дали някой може да го забележи в 6 часа. Замахнах с ръка и го хвърлих. Това го е видял само полицаят, който е знаел какво трябва да бъде и как да изглежда. За това топче няма данни, дали са изземани дактилоскопни данни, дали е правена ДНК-експертиза, за да се установи, дали въобще е било в ръцете на К..

След това има един протокол от оглед на веществени доказателства от 09.12.2022 г. - стр. 20 от досъдебното производство. Зачитам дословно: „Днес, 09.12 – В., подписаният В.Д. – разследващ полицай от Сектор „Разследване“ при Пазарджик по досъдебното производство № ЗМ № 628-2022 г. с участието на вещи лица е огледал веществени доказателства“. Повтарям „628“. Тук водим следствие въз основа на ЗМ № 638, а не на 628, т.е. - разследващият полицай В.Д. си е позволил да представи протокол за оглед на веществени доказателства от друго досъдебно производство. Не искам да си мисля по-лошото - че е съставил документ с невярно съдържание и евентуално е взел някой лев от обвиняемия, за да можем да го оправдаем.

Отделно в този протокол – всеки един протокол започва с: „Огледът започва в еди колко си часа (ако приемем, че е по това, а той не е по това досъдебно производство) и завърши еди кога си“, но това тук се дописва на последния ред: „Огледът започна и завърши“, така че считам, че този протокол трябва да бъде изключен от масата на доказателствата по делото.

Извършено е претърсване на дома на В. К.. Там имаме нещо още по-фрапантно. Става въпрос за одобрението на претърсването от съда. Там, много моля да погледнете на долния ред по кое досъдебно производство е описано да послужи протокола. Не си спомням номера, за да го цитирам по памет, но трябва да послужи по досъдебно производство по описа на РПУ – Пазарджик, а не на РПУ – В.. Има цитиран един номер. Ще разрешите ли да погледна, г-жо Председател, досъдебното производство по описа на РУ – В.. Сочи се, че случаят е неотложен, тъй като предприетите действия били единствената възможност за събиране и запазване на доказателствата, които ще допринесат за разкриване на обективната истина. Това е последен абзац от стр. 1 на определението, което е на стр. 12: „по досъдебното производство № 312зм257/2021 г. по описа на ОД МВР Пазарджик“. Това е определението на съдия Джунева, с което одобрява протокол по съвсем друго производство, като считам, че цитираното също е съществено процесуално нарушение.

Относно свидетелските показания - ще започна със свидетелските показания на основния свидетел П. В. А., който беше разпитан на 29.02.2024 г. – учтиво задържан и тактически - от служителите на полицията във В.. Давали са му съвети да не се явява, и че нищо няма да му направи съдът, което в последствие се оправда – нито е глобен, нито е наказан.

Какво заяви той пред съда? Твърди, че на 09-ти следобед по телефона се е свързал с подсъдимия, за да закупи наркотик и това се било случило по *Вайбър* или по *Уотсап*. Такова нещо в разпечатките, които са направени от телефоните на подсъдимия, няма. Има само една връзка в 17:45 часа, когато той се е обадил, в присъствие на полицаите, и са го накарали да иска наркотик.

Твърди пред съда, че полицаите са го накарали да отиде пак си купи наркотик, при условие, че той си е взел две дози - имал е в него две дози, от които пред съда потвърди, че едната е за друг човек, което значи че разпространява, а не е за лична употреба. Отива да си купи трета доза, за да може да помогне на полицията да заловят В. К., за който той твърди, че е купил от него наркотика. Цитирам дословно на стр. 3 от протокол: „Когато ме спряха полицаите първия път, ми казаха да се обадя пак и да закупя наново от него – В. – кокаин. Това ми го каза следователя – ако мога да се обадя пак да закупя наркотик“ -два пъти го повтаря. *„Аз се обадих на В. да му кажа да се видим. Спрях пред тях. Вторият път бях взел едно шише ракия. Оставих му ракията. Срегнахме се на пътя. След като му дадох ракията, В. се прибра вкъщи и на връщане от къщата към колата са го арестували“*.

По-надолу същият свидетел твърди, че е отишъл с кола при първото закупуване – става въпрос за около 3 часа, когато е -15:20 часа. Твърди, че се е чул по телефона, обадил се е и са се видели с К., но това не се потвърждава от нито една разпечатка, от нито един телефон, от никакви анализи - няма такова обаждане в 3 часа.

Отделно от това, свидетелите не потвърждават. Свидетелите, които са били и са чакали в засада тогава да го хванат, казват, че колата на А. е минала без да спира пред К. и нито един от тях не е видял да му предава наркотик или да взима пари. Това ще го анализирам с другите свидетелски показания.

Твърди, че му е направена алкохолна проба. На 4-та страница казва: *„Дадох пробите, всичко беше отрицателно. И след това, като ме пребъркаха, намериха тези две пликчетата с наркотици и оттам нататък ме отведоха в полицията на разпит“*. Това е станало в 3 часа. В 17:45 часа той се е обадил по „молба“ (така да го наречем) на разследващите полицаи, за да се види отново с К., но не знаем съдържанието на разговора – какво е казал, как са се уговорили - ракия ли ще му носи или ще си купува наркотик –

такива доказателства нямаме, но самият свидетел потвърди, че е отишъл да му занесе ракия – едно шише и му я е предал.

Също така твърди, че когато са го пребърквали на място, не са му направили протокол за личен обиск. След това са го викали да подписва нещо там, че намерили: *„Викнаха там един пожарникар като свидетел, който се разписа, но не знам дали това е протокол“*.

Тъй като беше изискано досъдебно производство ЗМ-637, прокурорска преписка 7108/2022 г на ТО – В., да разгледаме досъдебното производство – съдържанието: уведомително писмо, докладна записка, протокол за доброволно предаване, фотоалбум, писмо. Няма тест за наркотици, тест за алкохол, протокол от претърсване на автомобил, протокол от личен обиск, няма повдигане на обвинение, няма претърсване на дома, което води една странност. Напротив! Полицаяте са поканили А. най-учтиво и той отишъл с тях и стоял с тях в районното управление до 17:45 часа, където в тази атмосфера са получени някакви показания при събеседването с него, които се приповтарят от полицейските служители в съдебното производство и в разпити им и в досъдебното производство. Тоест, те преразказват неговия разказ.

Отново по-надолу твърди: *„Претърсиха цялата кола, която управлявах, но не зная дали са съставили протокол – разписах се на нещо“*. Протокол няма приложен в досъдебното производство.

Още по-надолу твърди: *„Едната от тези дози, които бях взел, беше за мен – за лично ползване, а другата я взех за приятел. Преди тази дата, когато закупих от В. наркотик, не съм употребявал поне 8-9 месеца“*. Така е инструктиран, защото, ако беше употребявал в рамките на 6 месеца, щеше да му покаже теста за наркотици, а той такъв и не е правен, да Ви кажа. Защо не е правен? Той не е правен, защото е бил уплашен. Хванали са го и са му казали: *„Виж сега, водиш ни при В.. Там, разберете се - ракия ли, какво ще му даваш – ние знаем какво да правим“*. Това е станало в тяхно присъствие. Той твърди, че като са го спрели полицаите, са му сложили белезници – това е на 4-та страница, най-отдолу: *„Задържаха ме. Заведоха ме в полицейското управление - в ареста, но не знам дали са издали заповед за задържане. Държаха ме в ареста“*. По досъдебното производство заповед за задържане няма.

Всичко това буди съмнение, как е водено въобще досъдебното производство. Всичко това го цитирам за достоверността на свидетелските показания, как е претрупано неговото разследване, за да може да бъде набеден един друг човек и той да бъде оправдан.

Вторият път, когато ходил, пак го задържали. Те още първият път са го задържали, но вторият път вече му сложили белезници. Прави впечатление абсолютната противоречивост и непоследователност на показанията на този свидетел. Той твърди, че втория път като е отишъл, е дал бутилката с ракия.

В. е отишъл до къщата, тръгнал е да се връща и тогава са го задържали полицаите, които са стояли в засада. Цитирам: *„Той дойде, взе ракията. Тръгна да се прибира към дома, и когато се връщаше към мен, полицаите го хванаха. Аз седях в колата. Тогава полицаите ме извадиха от колата и ми сложиха белезници“*. И в едно изречение Ви чета показанията: *„Тъмно беше, но не беше съвсем тъмно. Беше на здрачаване, беше си тъмничко“*. Оставям на съдебния състав да прецени достоверността на показанията на този свидетел, дадени в досъдебното и съдебното производство.

След това са го отвели в ареста. И на същата страница – 5-та страница от протокола, ред 6-ти отдолу нагоре: *„Самите следователи ме накараха да откупя наново наркотик“* – първи път. *„Не мога да кажа кой човек ме накара точно от тях. Те бяха доста – двама-трима“*. След 2 реда: *„След това ме накараха да се обадя пак за втори път“*. На следващата страница, 2-ри ред отгоре надолу: *„Само ме помолиха да се обадя пак и да поискам наркотик“*. 4-ти ред отгоре надолу: *„Казаха ми, че може да се обадя пак на В., да съдействам, като поискам от него да закупя наркотик“*.

В рамките на 10 реда той 4 пъти потвърждава, че полицаите са го карали да се обади и да закупи наркотик. За мен това е провокиране към престъпление по чл. 20 от НК. Не зная г-н прокурорът как го тълкува.

Продължаваме: *„Качиха ме в патрулката“* – това е вечерта вече. *„Извадиха ме от колата и ми сложиха белезници. Оттам нататък ни разделиха. Аз не знам какво се случва. Не съм видял какво се случва след това. Мен ме качиха в патрулката и ме заведоха в ареста. Стоях там цяла нощ и ми взеха телефона преди това“*.

Никъде той не твърди, че е видял В. да изхвърля наркотик. Да, видял го

е да си вдига ръката. Страница 7-ма – свид. А., след като Председателят на съдебния състав настойчиво го питаше кое е вярно, каза: „*Нямам спомен, дали В. е хвърлял топче. Не го видях да хвърля, в интерес на истината*“. Това е 7-ма страница от протокола. „*Аз го видях, когато идваше към мен. Не съм видял топче ли е, какво. Той беше на 2-3 метра от там. Аз казах, че не съм видял какво изхвърля. Имаше движение на В. с ръката, но не съм видял да хвърля нещо. След това, обаче, от полицаите разбрах, че има пликче, изхвърлено и намерено.*“ Тоест, полицаите ходят и му докладват какво са намерили – на свидетеля. Отново твърди: „*Аз го видях, че замахва с ръка. Не видях да изхвърля нещо. Беше тъмно. Движението на ръката му го видях, но не видях да хвърля. Такова малко нещо може ли да се види в тъмното?*“ Първо говори за пликче, после за малко нещо – явно добре са му обяснили какво трябва да хвърля.

В същото време, в този протокол, по искане на прокурора, съдът предявява материали от другото досъдебно производство, т.е. те не са от нашето – от 638, а от 637. Не знам как може материали от едно досъдебно производство да ги ползваме като доказателства в нашето. Аз считам, че тези материали просто не могат да се ползват. Те не са събрани по НПК – те са събрани по друго досъдебно производство – фотоалбум на лист 22 от досъдебно производство 637 на А.. Естествено той казва, че му е познато – то е по неговото досъдебно производство – познава ги.

След това той е бил задържан в полицейското управление, преспал е там, поразмислил е и казва на разпита, че на сутринта полицаите са го накарали да дойде тук - в П.. Заедно с тях се е возил – с двама човека – с полицейската кола. „*Бях разпитан пред съдия, заедно с двама полицаи.*“

Пред съда в протокола за разпит той отново заявява: „*Полицаите ме накараха да се обадя на В. и да отида да купя пак, макар че аз и сам щях да отида*“. Това е разпит пред съдия, което мисля, че по безспорен начин доказва, че тук има едно провокиране към престъпление, симулация към покупко-продажба на наркотик, и така да се каже една полицейска оперативна постановка - да подготвим една ситуация, в която да можем да подхвърлим на едни едно топче и да го заловим – тъй като този свидетел не е видял нито топче, нито нищо, нито е слизал от колата, нито е давал 50 лева, защото пък полицейските служители, като свидетели твърдят, че у В. са



намерени 150 лева, които пък доказвали, че той бил продал 3 дози. Нали така беше? Защото 100-те ги бил дал в 3 часа, а пък 50-те в 6 часа, но нито един от свидетелите, дори и самият А. казва: „*Не съм давал пари втория път*“. За първия път твърди, никой не го е видял, но той твърди, че е давал, но за последния път дори и не твърди, че е давал пари.

Много е противоречиво. Първо твърди, че са го претърсили, намерили ме в чантичката, после той доброволно ги предал с протокол за доброволно предаване, защото, нали, то няма такъв по досъдебното производство – няма претърсване и изземване. То самото досъдебното производство е много интересно, трябва да Ви кажа. Аз ще го зачета.

Имаме една докладна записка от мл. разследващ полицай Ч.. Какво пише той на 09.12: „*Докладна записка относно установяване на лице, държащо в себе си наркотично вещество. Г-н Началник, на 9-ти, съвместно ....., извършихме проверка на лицето П. А., с ЕГН. Спряхме служебния автомобил до него, слезнахме, представихме се и при последващ личен обиск, в малка черна чантичка, в едно от отделенията ѝ, лицето държеше 2 броя бели топчета с неправилна форма – бяло прахообразно вещество*“. Това е докладна записка, на която не можем да не вярваме. Значи, извършен е личен обиск, но по досъдебното производство няма протокол – той е изхвърлен – за съда е преценено, че няма нужда. Това е, за да бъде оправдан А., но да свидетелства срещу В..

Същият този Ч., който е правил докладната записка, ще Ви цитирам един негов разпит в протокол за разпит от 09.12. „*Разпитът започна в 16:15 минути*“. Отзад: „*Разпитът завърши в 16:45 минути*“. Не се упоменава на коя дата. Не зная колко време са го разпитвали тоя човек. Тук пък твърди друго: „*Попитахме А., дали е употребил алкохол и наркотични вещества. Същият заяви, че не е употребил, но каза, че в себе си държи 2 половинки кокаин за лична употреба*“. И съответно те му вярват, нали. Той – човекът - защо да лъже? Те са наивни полицейските служители - нито му слагат белезници, нито го задържат, нито отиват до дома му да претърсят, за да видят този човек, като носи 2 дози, дали не разпространява, както са направили с К..

Сега ще кажете: „*Адвокат Т. тука си прави някакви съчинения. Защо е необходимо всичко това?*“ Ще Ви обясня защо е необходимо всичко това.

Всичко това е необходимо, защото едни специални служители в продължение на 2 години са писали рапорти в една синя папка, която просто не може да бъде използвана като доказателство по това дело, макар че прокурорът я е представил. Тя има само качеството на оперативна информация. През 2 месеца са писали доклади тези служители, как са следили В. К. и семейството му, колко страшен е той, колко конспиративен е бил, какви престъпления е извършил. Той има кола, той се движи с тази кола. Има жена. Те са установили. Има баща, има и майка - са установили тези служители в рамките на 2 години. Съответно са установили, че той с тази кола ходи до Банко и се връща обратно някой път. Даже е ходил и до морето със същата кола. Това е станало при много сложни оперативно-издирвателни дейности. Съответно на база на тях са искали и подслушване и проследяване, от които чухме, че няма никакви доказателства за това, за което е обвинен.

И понеже 2 години те са си вземали заплатите и са преписвали едно към едно всичките 10 рапорта (*може да ги видите, че са със запетайките еднакви в синята папка*) - идва момента, в който те трябва да си оправдаят заплатите и се обявява една акция „Белото“ от бившия Главен прокурор - И.Г. – освободен, като непригоден за съдебната власт, от тази длъжност. Но полицейските служители трябва да реализират цялото това проучване и заради това им е бил необходим А. – чудесна патица, хванат с 2 дози, наркозависим – ще направи каквото му кажат, само и само да се отърве той. И те са го отървали, видно от досъдебното производство. Ще видим как е приключило то.

Между другото, то е било разпределено на Районна прокуратура, защото така са преценили - че не бил разпространител, а само е държал. Наблюдаващият прокурор счита, че в този случай с 2 дози не е налице маловажен случай по смисъла на чл. 354а, ал. 5 от НК, вр. чл. 93, т. 9 от НК, тъй като извършеното не представлява деяние с ниска обществена опасност, а е деяние с явно незначителна обществена опасност – не ниска, а направо незначителна, като цитира, че в този смисъл е Решение № 10/02.02.2015 г. по ВАНД № 1/2015 г. по описа на Пазарджишкия окръжен съд, т.е. практиката на Пазарджишкия съд се цитира - че в такива случаи деянията са с незначителна опасност.

Така, срещу А. нито е повдигнато обвинение, нито е задържан, нито има заповед за 24 часа – няма нищо. За отплата той се е обадил и е отишъл до В. и

свидетелства. Но ще Ви прочета по-нататък. Той твърди, че се обаждал постоянно по *Телеграм*, дори в 3 часа, когато е закупил първата доза. Това не се потвърждава от разпечатката. Там има една единствена – в 17:45 часа.

Съдебният състав **НАПОМНЯ** на адв. Т., че в хода на съдебните прения, на основание чл. 292 от НПК, страните могат да се позовават само на доказателства, които са били събрани и проверени на съдебното следствие по реда, установен в този кодекс.

**АДВ. Т.:** Във връзка с направената забележка от съда, адв. Т. дава следното обяснение: че се позовава и цитира на доказателство, описано на стр. 108 в досъдебното производство, където в анализ на разпечатките има отразен един единствен разговор на П. А. в 17:45 часа, изходящ към телефона на подсъдимия.

Много Ви се моля. Може и да го повтарям, аз съм стар човек. Длъжни сте да ме изслушате в края на краищата. Ще се съсредоточа върху другите доказателства. Още съм на първия свидетел. Имаме още 4 свидетели. Мога ли да коментирам ли 2 топчета, които са събрани по друго досъдебно производство, не са ни предявени тук? Смятате ли ги за доказателства по това досъдебно производство и по реда на НПК или не, за да знам дали да ги коментирам? Искам да знам, мога ли да ги коментирам тях.

Съдът **ПРИКАНИ** адв. Т. да продължи с пледоарията си.

**АДВ. Т.:** Продължавам с разпита и показания на свид. А.. Във връзка с тяхната противоречивост и непоследователност искам да отбележа, че на стр. 6 от протокола за разпит, А. твърди: „*Полицаяте ми взеха телефона*“. Само 3 страници след това - на 10 страница: „*Полицаяте не са ми вземали телефона, а от екрана на моя телефон те снимаха това, което е на разпечатката*“. Говоря за снимана разпечатка от телефон, която съдебният състав установи, и свидетелят твърдеше, че това е негова комуникация с подсъдимия, извършена по *Телеграм* или по *Вайбър*, която пак ще повторя, не се потвърждава от направените анализи на изходящи и входящи разговори.

Тук трябва да отбележа, че в хода на досъдебното производство съдът много правилно отказа исканите двама свидетели – единият е Златарев и който беше другият, тъй като явявайки се като свидетели, те можеше да станат и подсъдими, защото са карали А. да се обажда по телефона да си купува

наркотици. Държа да го отбележа това.

Да минем на свидетеля К.. Какво твърди той пред съда? „Познавам В.. Живеем в един град. Набори сме. от него лично нищо не съм купувал. От него лично не съм купувал никога кокаин. Не е имало случай да си купувам от него“. Това е на 3-та страница от разпита. На 4-та страница: „Лично не съм виждал подсъдимият да поставя нещо под седалки или да взима нещо от там“. Става въпрос в разпити по парка, който е на К.. На страница 5-та: „На 100% не поддържам това, че съм търсил В., когато ми се е налагало да си купувам кокаин. Това съм го казал на досъдебното производство, може би под въздействието на наркотиците“. На въпроса ми, как е попаднал да дава показания, каза, че е бил привикан да се яви в Районното полицейско управление. И също така твърди: „Мога да кажа, че бях повлиян от самите следователи при даването на показанията“. Не е бил предупреден, че има право на адвокат, и че може казаното да се използва срещу него. „Не ме заплашваха, но имаше едно гадно отношение спрямо мен. Пет човека стояха и се подиграваха. Самото отношение се усещаше. Притесних се от това, че пет човека са в една зала. Преди проведения разпит си спомням, че бях употребил наркотици и мога да кажа, че съм бил под тяхното влияние. Бях употребил наркотици 2-3 преди разпита. Само кокаин ползвам“. Това е заявено пред съдебния състав. Свидетелят никъде не твърди, че е закупувал наркотици от подсъдимия, или че е чувал, или че е виждал някой друг да закупува.

Минаваме на свидетеля Д.: „Познавам подсъдимия. В едно училище сме учили. Не е имало случай да закупувам от него наркотици. Употребявал съм във времето - преди 5 години, може би“. След прочитане на показанията твърди: „Не знам и не помня дали е вярно това, което прочетохте. Не съм купувал наркотици от В.“.

Свидетелят К. – това е бащата на В.. Неговият разпит е във връзка с това, относно претърсването на дома на К., в който не са открити никакви наркотици. Той твърди, че когато се е прибрал, е заварил полицаи вътре в къщата - на долния етаж, и чак след това са дошли поемните лица, което е навело у него съмнение, че са търсили вариант да подхвърлят нещо в къщата. Колата, под която е намерено топчето, твърди, че е била на съседа им. Тази кола е вън, на улицата, не е в двора. Също така потвърждава, че е тъмно.

Да минем на другите двама свидетели – Б. и Л..

Още в самото начало искам да заявя, че и Б., и Л. попадат в кръга на лицата, които не могат да бъдат свидетели по силата на чл. 118, ал. 2 от НПК, тъй като са участвали в процесуално-следствени действия - претърсване на автомобил, на дом, личен обиск, като с Решение № 202/01.09.2020 г. по НД № 712/2019 г. ВКС постановява, че организирането на беседи, разговори в писмена или устна форма, подписани лично от съответните лица или провеждани от полицейски служители, могат да имат само оперативно значение, с цел разработване на версиите за тяхната проверка. Те нямат процесуална стойност и направените изявления от лицата не могат да се включват в доказателствения материал. Още по-малко това да бъде вършено от чрез възпроизвеждането им от съответните полицейски служители, които са ги чули или записали.

Тази практика е задължителна за всички съдилища, съответно и за прокуратурата. Това го казвам, тъй като свид. Л. на много места в показанията си твърди, че всичко това което разказва, го е научил от А.. Например на стр. 11 от протокола, на мой въпрос: *„Вие сте чули А., той ли Ви е казал, как разбрахте?“*, той каза: *„По време на събеседване с А., той каза, че си е закупил наркотика от К., като за това е заплатил 2 банкноти по 50 лева. Това може да е записан в разпита. На разпита не съм присъствал“*.

Той - самият свидетел - не е свидетел на нищо. Той преразказва събеседване с друг свидетел. Също така казва: *„При задържането А. каза, че е дал на подсъдимия 100 лева – доколкото си спомням 2 банкноти. При задържането а подсъдимия открихме 3 банкноти по 50 лева, като преди това А. каза, че му е дал 2 за наркотика“*. След това по-надолу заявява: *„Аз пряко не съм видял К. да предава наркотик на А.“*. Говорим за деня, когато е било около 15 часа. Но нека да напомним, че тогава - около 15 часа - е имало полицейска разстановка и свидетелите Л. и Б. са стояли в засада пред дома на К. в очакване да ги заловят в процес на покупко-продажба на наркотично вещество, но нито един от двамата не е забелязал това нещо. Същият твърди, че са задържали А. за 24 часа и има издадена заповед. Също така твърди, че са претърсили автомобила му, когато са го спрели в 3 часа. Твърди, че има протокол за претърсването – няма как да няма. Също така твърди, че са претърсвали автомобила с колегата Б.. Твърди, че има изготвен протокол за

личен обиск във връзка със задържането на А.. Също така по-надолу твърди, че най-вероятно е вписан в книгата за задържани лица, която съдът отказва да изискаме. При предявяването на фотоалбума заявява, че топчето, което са намерили завито под Аудито, и че другите две топчета, които са били намерени у А., са изглеждали по същия начин.

Относно мой въпрос, видял ли е подсъдимият да хвърля нещо и да излита от ръката му, той казва, че е видял да маха с ръка, но не е видял да изхвърля нещо и твърди, че от такова разстояние не може да види какво изхвърля.

По-надолу заявява, че при тази сделка (*не знам защо я нарича „сделка“*) не е видял А. да дава пари на К.. И при предишната не е видял, защото не е присъствал на предишна сделка. Не е присъствал на обиска на обвиняемия, но колега му е казал, че има 3 банкноти, т.е. преразказва възприятия на свой колега. Също така твърди, че когато е пристигнал свид. А. пред К., е слязъл от колата и е застанал до нея в очакване. Не е видял да му дава бутилка ракия. Не е видял обвиняемият да ходи до къщата и да се връща. Това е относно свидетелските показания на този свидетел.

Минаваме на свидетеля А. Б. – разузнавач в „Криминална полиция“ в РУ – В.. Познава лицето с оперативни данни от доста години. Оперативните данни не могат да бъдат доказателство – те са си оперативни данни. Твърди, че след оперативно наблюдение, А. е бил засечен на околоръстния път и бил спрял. Установили са, че има два пакета кокаин, и че ги съхранява. Странното тук е, че след като са установили това нещо, те не са привикали, както по досъдебното производство с К., никакви случайни свидетели-наркомани и да ги разпитат, дали А. не разпространява. Това не са го направили, защото не им е било необходимо. На тях А. им е бил необходим за друго - за да натопят К.. Също така твърди, че А. е провел телефонен разговор по *Телеграм* в присъствието на Златарев. Откъде го е разбрал, не се знае – вероятно е чул. Впоследствие обяснява какво се е случило вечерта около 18 часа – бил е залегнал, лежал е на земята без да мърда, в храстите. Било е сумрак, много трудно се е виждало. В един момент виждат обвиняемия. Излизат с Ч. и го бутат на земята, но преди да го бутнат, виждат, че с дясната ръка замахва и хвърля нещо. Обяснява: „Първото нещо, което беше, е: да видя посоката, в която ще изхвърли материала, защото беше ясно, че това е момента“. Не

разбирам как му е ясно и какъв е момента. После твърди, че топчето се открило зад дясна гума на паркиран джип на разстояние 3-4 метра (*адв. Т. откъсва листче и показва*): Ето, тъмно, топче – 4 милиметра, 2 грама. Не знам как са го видели полицаите. Явно имат орлови погледи или са знаели точно къде ще бъде поставено.

Съдът **ОБЯВЯВА** почивка от 15:30 до 15:45 часа.

В 15:45 часа се явява прокурорът. Не се явява подсъдимият, не се явява и неговият защитник.

Съдебното заседание продължава в 15:55 часа, като се явяват прокурорът, подсъдимият и неговият защитник.

**АДВ. Т.:** Относно показанията на свид. Б. – продължаваме. Свидетелят Б. на стр. 20 от протокола: *„Автомобилът беше претърсен от нас“* – има предвид автомобила на свид. А.. Обиск на А. беше направен на място. На въпрос, как е разбрал за срещата в 18 часа между К. и А., каза, че колегата Иван Златарев му е казал за тази среща.

На страница 21 свид. Б.: *„Не съм видял при тази среща (говорим за 18 часа) А. да предава нещо на К., защото нямаше време“*. Те са го задържали и също не е видял К. да предава нещо на А..

На мой въпрос, А. по-близко ли беше до топчето, отколкото К., свид. Б. отговаря: *„Не. А. беше до автомобила, както го пише в показанията ми“*, които е дал преди това. Също така твърди, че в 3 часа не е видял автомобила на свид. А. да спира до дома на К. - минал е и е продължил, като същото твърдение имаше и от страна на свид. Л..

Относно поемните лица: свид. М. Е. твърди, че периодично ходи като поемно лице: *„Когато ни извикат колегите“*. Също така твърди, че е бил на работа, когато са го повикали и е отишъл със служебния си автомобил с другия си колега Н. Д.. Няма спомен, дали са ходили в полицията след това да подписват протокол. По принцип ходят, подписват, но не знаят какво, понеже много често ги викат. Показали са му топчето, което е било намерено. То не е търсено в негово присъствие – било е вече намерено.

Свидетелят Д. казва: *„Обадиха ни се за съдействие колегите от полицията. Отидохме на място и заварихме, че зад колата, на задна гума имаше едно пакетче“*. Той твърди, че е пакетче, не топче, след което са

направили тест на кокаин. Не може да си спомни, дали същото това нещо е претеглено още един път в районното. Не може да си спомни после показвали ли са им плика в районното. Пристигнали са на място в мрак. Ясно е, че на 09-ти декември се стъмва още в 17 часа.

Тук, при поемните лица, възниква въпроса, как хора, които са на работа в СОТ и в момента са на служба, ги викат в работно време и те отиват при колегите като поемни лица. Считаю, че практиката е превърнала във формалност тези поемни лица, което обаче означава, че протоколите за извършените действия по претърсване и изземване са невалидни, тъй като не са събрани по законоустановения ред и съответно техните констатации не следва да се ползват при постановяване на присъдата. Това е така, тъй като поемните лица имат ролята на обективни наблюдатели, а не на колеги, които от една работа са извикани от центъра на града да дойдат до там, като тяхното участие е предвидено точно с цел намаляване възможностите за произвол на полицейските служители и осъществяване на един справедлив процес.

Остана да се спра на експертизите и по-точно на химическата експертиза по документи. При разпита на свидетеля инж. В.Б., той заявява, че поддържа протокола, който е издал, като твърди, че изследването на обектите първоначално е станало по друго дознание. Той е изследвал обекти по друго дознание, а не на тези, които са били събрани по реда на НПК по това дознание и се е произнесъл. Реално не е извършвал никаква химическа експертиза, а е препотвърдил един свой протокол по едно предходно дознание. На няколко места пише, че: „...втората експертиза е изследване по писмени данни, с което се иска да потвърдя становището си, с което съм издал протокол по друго дознание. Аз съм правил предното изследване. Аз съм дал тези показатели по предходното дознание. С този втори протокол съм потвърдил данните, които съм дал по друго досъдебно производство, където съм изготвил експертизата“ – това е на 7-ма страница. Това е по тези показания на експертите.

От така анализиранияте свидетелски показания, от протоколите за претърсване и изземване (*тях не съм ги анализирал*), става ясно, че няма нито едно доказателство, което да обосновава съпричастност на обвиняемия към деянието, в което е обвинен. Свидетелските показания на свид. А. и полицейските служители са непоследователни, нелогични и противоречиви,



дори на места взаимноизключващи се, като те твърдят, че той бил слязъл от колата, когато е пристигнал пред дома на К.. Той твърди, че е бил вътре в колата, и че е дал ракията, и че е ходил два пъти до къщата. Полицейските служители това пък не са го видели, те твърдят друго, поради което считам, че дори и само на това основание тези показания не трябва да се кредитират.

Наличните доказателства по делото не установяват всички обективни и субективни елементи от състава на престъплението, за което е привлечен да отговаря обвиняемият. От приложените доказателства няма нито едно, което да сочи, че той е дал, държал наркотични вещества, още повече пък с цел разпространение, тъй като самото разпространение, като изпълнително деяние по смисъла на чл. 354а, ал. 1 от НК, представлява преминаването на държаното наркотично вещество от фактическата власт на дееца във владението на другото лице, като по делото няма нито едно доказателство за наличие на такова деяние. Нито свидетелите – полицейските служители, нито другите трима свидетели не са видели К. да предава наркотик на А.. Още повече, че полицейските служители твърдят, че колата е преминала без да спира около 3 часа покрай дома на К. – колата с А..

При взимане на решението също така, съдът трябва да вземе и личността на свидетелите, като и тримата заявиха, че са наркозависими и ползват наркотици. Не може и да не направи впечатление, че относно основния свидетел А., който е заловен да шофира, държейки в себе си 2 дози по 1 грам, не са проведени необходимите процесуално-следствени действия, за да бъде доказано неговото деяние. Дори не е задържан и за 24 часа, каквато е практиката в такива случаи, а и срещу него няма образувано и водено досъдебно производство. По досъдебно производство № 637 той е разпитван само като свидетел.

Считам, че по обвинението, че обвиняемият К. е предал 2 дози наркотик кокаин на свид. А. няма абсолютно никакви доказателства, а по самото дело няма приложено като веществено доказателство тези две топчета кокаин, които са приложени в друго досъдебно производство, и вероятно са унищожени. В самото обвинение прокурорът твърди, че всички тези свидетелски показания са добити в хода на проведена беседа от полицейските служители с А., което ги прави негодни.

Също така няма никакво доказателство, че в 18 часа обвиняемият е

държал в себе си, с цел разпространение, 1 доза топче кокаин, подхвърлено под някакъв автомобил около дома му, като същото се потвърждава и от проведеното претърсване на дома му, където не е открито нищо. При личния му обиск не е открито нищо.

Самият анализ на наркотичното вещество, което е открито у П. А. с общо 0,681 и съдържание на активен компонент – едно и също в двете топчета - 52,01 тегловни процента, е абсолютно различно от подхвърленото пред дома на обвиняемия вещество, чиито активен компонент е 55,06 тегловни процента. Логично би било, ако той наистина е разпространител и е продал тези две топчета на свид. А., наркотичното вещество да е с един и същи процент, поради това, че 0,3 грама няма как да се разбърка. Ако някой бърка наркотично вещество, се бърка по-голямо количество и би трябвало всичките тези 3 топчета да са с един процент съдържание.

В дома на обвиняемия по всяка вероятност трябваше да има средства – теглилки, пликчета и всякакви други средства, които биха послужили за разбъркване, държане, разпространение на наркотични вещества, а такива не са налични по делото, което се доказва от протоколите.

Считам, че обвинението не беше доказано по категоричен и безспорен начин, като самото доказване не може да се основава на предположения и догадки. Основният принцип в наказателния процес е спазване на законността. Най-просто казано това може да се илюстрира с цитат от Решение № 161/2007 г на І Н.О. с Председател съдия Р.Н., като г-н Н. прилага тезата, която е възприета десетилетия по-рано, като приема, че не може да се постигне законосъобразна цел с незаконни средства, т.е. порочните средства опорочават и целта, независимо от това, дали тя е светла, чиста и красива, като имам предвид самото подстрекаване от полицейски служители на свид. А. да ходи да закупува наркотик, подхвърлянето на наркотика. Всички изложени и приложени доказателства в съдебното следствие водят до една несъставомерност и на двете деяния, за които е обвинен, понеже инициативата за срещите и предлагане, и закупуване на наркотично вещество, са изцяло на свид. П. А. и заловилите го полицаи, които са го карали да се обади.

Считам, че от друга страна прокуратурата не трябва да очаква от един уважаващ собственото си достойнство съд и правилата на справедливия

процес, да приеме плодовете на едно така скалъпено оперативно мероприятие, като моля съда, да се произнесе с оправдателна присъда, считайки че искането за ефективна присъда е абсолютно необосновано, имайки предвид, че подсъдимият е с чисто съдебно минало, неосъждан, с много добри обществени характеристики, и доказателствата по делото не сочат той да има съпричастност към тези деяния.

Бих искал още веднъж да цитирам Решение № 202 на II Н.О. на ВКС по Касационно дело № 712/2019 г. Считам, че обстоятелствата, при които са получени всички свидетелски показания на наркозависимите А., К. и другия свидетел (*не си спомням името му*), поставят под съмнение тяхната надеждност, достоверност и точност, и обратно – точно тези последни обстоятелства ясно сочат за неспазване на основните гаранции за защита, които са предвидени в чл. 6, т. 3 от ЕКПЧ, и изключват възможност за такава преценка. Тъй наречените „беседи“ са били провеждани с лица, заподозрени в извършване на престъпления, в каквата връзка са били арестувани и поставени в контролирана среда в началния стадий на наказателното производство, образувани с първото действие по разследването. От тях е събирана информация, включително с уличаващ ги характер, имаща потенциала да повлияе на развитието на съдебния процес, което се и случва, но без те да са информирани за тези последици, и разбира се без да им е осигурена защита.

Считам, че заради това използването на подобна информация, събрана от органите на МВР, осъществяващи задачи по ЗМВР, в наказателния процес е изначално недопустимо. Организирането на беседи, разговори в писмена или устна форма, подписани лично от съответните лица или не, провеждани от полицейски служители, могат да имат само оперативно значение, нямат процесуална стойност и изявленията от лицата не могат да се включат в доказателствения материал в съдебното производство. Още по-малко пък е възможно това да бъде вършено чрез възпроизвеждането им от съответните полицейски служители, които са ги чули или записали. В НПК ясно са очертани правилата за това, по какъв начин се установяват доказателствата в процеса, вкл. признания, кой е компетентния орган, пред който това може да бъде сторено. Съвсем ясно е, че не се допускат доказателствени средства, които не са събрани или изготвени при условията и по реда на НПК. Опитът за заобикаляне на тези процесуални регламенти би довело до безвъзвратно

накърняване целостта на справедливия процес, за което съдът има задължението да бъде особено бдителен и да ги спазва.

Считам, че не на последно място, при произнасянето на присъдата, съдът трябва да положи усилия да анализира обясненията на обв. А., дадени по досъдебно производство № 637 по описа на РУП – В., и свидетел по настоящото производство, защото той, при проведения пред съдия разпит твърди, че полицаите са го накарали да отиде при обвиняемия да купува наркотици.

При така установените доказателства, считам, че съдът трябва да се произнесе с една оправдателна присъда или да бъде наложено административно наказание, като аргументите ми са същите, с които прокурорът от Районна прокуратура – В. е прекратил производството срещу А. (цитирах съдебно решение № 10/02.02.2015 г. по ВАНД № 1/2015 г. по описа на Пазарджишкия окръжен съд, както и писмо от 03.01.2020 г. по преписка с Вх. № 3570/2019 г. на Окръжна прокуратура – гр. Пазарджик). Считам, че деянието е с явна незначителна обществена опасност, ако въобще прецените, че има извършено такава.

**ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА** на подсъдимия В. К.: Не съм извършил престъпленията, за които съм обвиняван. Мисля, че трябва да бъда оправдан, и не само да бъда оправдан, а и да има последици за хората, които извършиха срещу мен това брутално обвинение.

**ПОСЛЕДНА ДУМА** на подсъдимия В. К.: Моля да ми бъде присъдена оправдателна присъда.

Съдът счете делото за изяснено и се оттегли на съвещание за произнасяне на присъдата, която обяви на страните, като им разясни правото на жалба и протест и сроковете за това.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което по делото приключи в 17:45 часа.

Председател: \_\_\_\_\_

Секретар: \_\_\_\_\_